

Published on *COCEMFE Barcelona* (<https://www.cocemfe-barcelona.es>)

Inici > L'accessibilitat universal als edificis d'habitatge, assignatura pendent a Catalunya, Espanya i Europa

- **Només un 0,6% dels edificis d'habitatges espanyols són universalment accessibles, enfront d'un 1,5% dels alemanys i un 2,5% dels suecs**
- **A Catalunya, la xifra de persones amb discapacitat ascendeix a 551.439 persones**
- **La legislació espanyola és més estricta que la sueca o l'alemanya, encara que els nivells d'incompliment són més elevats a Espanya**
- **Espanya és el país amb major nombre d'ascensors: un 78% dels edificis ho té, mentre que la xifra és d'un 45% a Suècia i un 18% a Alemanya**

Barcelona, 11 de desembre de 2018.- L'accessibilitat universal als edificis d'habitatges continua sent una assignatura pendent i no només en el cas d'Espanya, on l'índex se situa en el 0,6%, sinó també a Alemanya amb un 1,5%, i Suècia amb un 2,5%. L'estudi “L'accessibilitat a Espanya i Europa” elaborat per la Fundació Mútua de Propietaris en col·laboració amb la Càtedra UNESCO d'Habitatge de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona assenyala que estem davant una greu situació, especialment en els casos d'habitatges que compten amb veïns amb mobilitat reduïda o discapacitat.

A Espanya hi ha més de 4,5 milions de persones a les quals se'ls ha valorat alguna discapacitat de les quals, 3,3 milions presenten un grau de discapacitat igual o superior al 33%. A Catalunya, segons dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) la xifra de persones amb discapacitat ascendeix a 551.439 persones.

L'informe presentat avui ha analitzat tres tipus de polítiques d'habitatge: el sud d'Europa (Espanya), on predomina l'habitatge en propietat i l'organització dels edificis en propietat horitzontal; Centre Europa (Alemanya) amb una similitud en l'estructura d'habitatge en pisos, on preval el lloguer enfront de la propietat; i el model dels països del Nord d'Europa, on prevalen les cooperatives com a modalitat de tinença dels edificis.

De les set àrees analitzades del recorregut entre el carrer i l'habitatge, Espanya només destaca en l'existència d'ascensors: un 78% dels edificis tenen ascensor, enfront del 45% dels edificis de Suècia i el 18% a Alemanya.

No obstant això, quan ens centrem en l'accessibilitat de la porta de l'ascensor, malgrat l'escassetat, els més accessibles són els suecs (81%) i els últims, els alemanys (64%). El mateix succeeix amb l'accessibilitat del mateix ascensor (11% a Suècia, 7% a Espanya i un escàs 3% a Alemanya), sent la diferència principal l'existència d'anuncis sonors (més presents als ascensors suecs que en els espanyols).

Quant a l'accessibilitat del garatge, quan aquest es troba a l'edifici (56% a Espanya, 23% a Alemanya i 18% a Suècia), Espanya obté lleugerament millors resultats (19%) enfront d'Alemanya (13%) i Suècia (14%). Sobre l'accessibilitat de les zones comunes, Espanya i Suècia superen el 50%, però Alemanya solament aconsegueix el 34%.

“Encara queda molt camí per recórrer i es pot dir que, fins i tot en sistemes amb un Estat Social més consolidat, s'està lluny d'aconseguir una autèntica accessibilitat universal” assenyala el president de la Fundació Mútua de Propietaris, Miquel Perdiguer Andrés.

La normativa.

Mentre que a Espanya tots els edificis residencials existents han de complir, des de finals de 2017 amb les condicions bàsiques d'accessibilitat previstes en el Codi Tècnic de l'Edificació, a Suècia, per contra, la normativa en accessibilitat no és aplicable als edificis anteriors a 1985 (que representen gairebé un 70% del total de parc d'habitatges). En el cas d'Alemanya, la Llei de Propietat Horitzontal no recull cap disposició sobre problemes d'accessibilitat, encara que la jurisprudència ha permès als propietaris exigir la realització d'obres d'accessibilitat encara que no obliga a la comunitat de propietaris a sufragar el seu cost.

“Els baixos resultats en accessibilitat obtinguts a Alemanya i Suècia, poden explicar-se pels menors estàndards tècnics exigits per les respectives normatives tècniques”, explica Sergio Nasarre, de la Càtedra UNESCO d'Habitatge de la URV. “A Espanya, no obstant això, encara que els requisits tècnics són més elevats i retroactius, s'incompleixen, encara que a canvi la persona amb discapacitat o major de 70 anys pot forçar més clarament les obres, que, dins d'uns marges, seran satisfetes per la resta de propietaris”, apunta Nasarre.

Espanya és el país on existeix una major percepció de necessitat d'obres (44%), sent Alemanya la menor (25%), corroborant-se pels tres que els percentatges són majors en les comunitats on resideixen persones amb discapacitat o mobilitat reduïda. En aquest aspecte, l'informe assenyala que en aquells edificis gestionats per professionals es dona una millor accessibilitat i s'han fet més obres d'adaptació.

L'accés a l'habitatge universalment accessible.

La presidenta de COCEMFE Barcelona, Montserrat Pallarès, va assenyalar que “considerem intolerable que les persones amb discapacitat no puguem accedir a l'exercici de drets bàsics com l'accés a un habitatge, l'ocupació o l'educació en igualtat de condicions que la resta de la

ciutadania a pesar que la Llei General de Drets de les Persones amb Discapacitat i de la seva Inclusió Social, vigent des de 2013, ens reconeix com a titulars d'una sèrie de drets i estableix el règim d'infraccions i sancions que garanteixen les condicions bàsiques en matèria d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal”.

Pallarès també ha destacat la importància d'estudis com el que es presenta avui, ja que les dades posen una evidència que permet accions de sensibilització i conscienciació cap a la societat i d'incidència política cap a les administracions, garants dels drets dels ciutadans. “I aquestes – ha dit – han de ser les primeres accions per posar fi a la situació de discriminació que patim milions de persones amb discapacitat a Espanya”.

Per la seva banda, el president del Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona – Lleida, Enrique Vendrell, va assenyalar que “els administradors de finques són una peça clau per incentivar i conscienciar a les comunitats de propietaris de la importància de disposar d'uns edificis d'habitatges accessibles”.

Source URL:<https://www.cocemfe-barcelona.es/noticia/laccessibilitat-universal-als-edificis-dhabitatge-assignatura-pendent-catalunya-espanya-i>